

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. IV. Miracula ab A. C. MDXXX. ad MDLXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

mamillis per guttur erumpente. Desperato in præsens humano auxilio, Oetinganę Virginis auxilium implo-
 ravit. Fluxit hora, donec rusticum prætergredientem conspexit: qui ac-
 cersitus palum ab imo rescidit. An-
 tonius reliquo transfixus domum
 reuertit: vbi sacris procuratus Deo,
 & Medico salutem suam permisit.
 Conualuit tandem, seque cum palo
 Oetingam attulit.

CAPVT IV.
 MIRACVLA

A B
 A. C. MDXXX

A D
 M D. LXX.

I.

SEXENNIS puella, Viti Textoris
 HOCHENVVARTENSIS filia, de sca-
 mmo prolapsa, cultrum, quem
 manibus tractabat, altè immerferat
 oculo. Quo extracto, commendata

A. C.
 MDXXX.

N Oetin.

Oetinganæ Matri, nec valetudinis detrimentum cepit, nec videndi vim habet atam sensit.

A. C. MD
XXXI.

I. Wolfgangus quinquennis puerulus, Joannis Lederii Styri filius, fluuio merfus horis omnino tribus latuerat. Alius ad eam vitæ desperationem peruenerat, ut senas hebdomades ardens cereus, ritu Catholico manui inferendus, in promptu continenter esset. Sæpe etiam presentibus mortuus videbatur, Vtremque Diuæ nostræ inuocato auxilio seruatus.

A. C. MD
XXXII.

I. Hoc anno (quo Ferdinandus Imp. Viennæ obsidionem soluens Turcas coëgit) Fernizii capta Christiana mulier Constantinopolim adducta est. Cum in custodiâ partem edidisset, eam Deipara, conspecta oblata, recreauit, libertate promissa Oetinganam si peregrinationem sponderet. Factâ sponione, cum triduo post è captiuis Christianis qui è carcere profugissent, eosque

Tur-

Turcæ persequerentur, Agnes (id eius nomen proditur) reliquis auctor fuit, ut ipsi quoq; fugâ sibi consulerent. Probato consilio, dum fugam ineunt, obijcitur festinantibus turris, cuius porta pessulis tribus ferreis egregiè muniabatur: qui, mirum dictu, referante nemine, reiecti libertatis viam captiuis aperuerunt.

II. Joannis Bauzanensis mercatoris vxor Brixinam, onusta mercibus proficiscens à latronibus excipitur, & spoliata ad arborem deligatur, baculo in os contruso. Jam triduum constrieta hæserat; cum animus cogitatio subiit Oeringanæ Virginis inuocandæ. Quod simul ac fecit; vincula vltro soluta deciderunt: & illa, deficiente animo, collapsa est. Duodecim inde dies cibum capere nequit, ore foedè exulcerato. Integratis viribus, Oetingam accessit, & patronæ salutem suam est gratulata.

III. Catharina, Georgii Schmid
Maukirchensis filiola, de scalis præ-
cipitans cerebrum eliserat: iamque
lethali frigore horrebat. Deipara
parentum lacrimis votisque permo-
ta vitam produxit infanti.

A. C. MD
XXXIII.

I. Cùm sub hæc tempora Turæ
vicina Styriæ inferioris incurfarent,
Vispacensis Parochia Oetingana
virginis præsidio se tutata est. Etenim
voto pro incolumitate communitatis
facto, nihil ab immani hoste deri-
menti acceperunt. Quod beneficia
um piâ supplicatione Oetingana
longo itinere, ductâ sunt professi.

A. C. MD
XXXIV.

I. Antonii de Peffenhausen filii
(erat is arcis Burghusianæ præfectus)
cùm in cultrum temerè incubuisset,
à parentibus Oetinganæ Virgini de-
vota est. Euulso deinde cultro, san-
guinem se, omnique immunem dolorum
puella edixit.

II. Magdalena, vxor Joannis Mo-
litoris de Sigharting, vicina partus
domum

domum è peregrinatione Roten-
mosensi repetens, à procis duobus
de flagitio est appellata. Quos cum
magno castoque animo repulisset;
tam scœuiter ab vño vapulauit, vt le-
cto diu fuerit decumbendum. No-
stra Diua precibus inuitata, & par-
tum facilem & valetudinem virtutis
causâ ægrotanti impetrauit.

III. Iuuenis quidam à Turcis ca-
ptus, & in Pannoniam inferiorem
abreptus, omnia barbari carceris in-
commoda, plùs annum, quinque
cum sociis pertulerat. Dicta demum
supplicio dies, cum rebus ab huma-
nis præsidii nihil ostenderetur, ad di-
uina captiuorum animos excitauit.
Deiparam inprimis suæ causæ patro-
nam precibus votisque fecerunt. Et
ecce! pridie fatalis diei, noctis silen-
tio, diuinitùs exsoluti vinculis o-
mnibus è custodiâ salui profuge-
runt.

IV. Leonardus Kneff Schrobena-
husia-

184 OETINGANÆ HISTORIÆ
husianus depulsus debebat Oetinganæ Virgini exitiabilem mortuum.
Quòd verò animum voti religionem
exsoluere sex ipsos annos neglexisset; ita recrudit malum, vt ab omni
spe vitæ deciderit. Monitus à Deipara
de voto, simul id repetiit, morbo ite-
rum est liberatus.

A. C. M. D.
XXXV.

Valentinus Wartinensis, Carnio-
lus, è templo domum repetens deru-
pto ex monte præceps abiit, iacuitque
in posterum vsque diem sensibus a-
lienatus. Cùm fortè captarius san-
guine perfusum inuenisset; ratus, à
latronibus vulneratum, commouit.
Tunc Valentinus, redeunte cum
sensibus animo, Oetinganæ Virgini
opem implorauit: & incolumis su-
rexit.

A. C. M. D.
XXXVI.

I. Dionysius Carantanus, fossor
ærarius, quod rixæ interfuisset, carceribus
ab alio patratæ, per iniuriam delatus,
semestre tempus vinculis ad supplicium
attinebatur. Et iam supremus
aderat dies; cùm ei se Deipara in-
con-

conspectum dedit, & ad votum Oetinganæ peregrinationis edendum, est cohortata. Paruit. & mortem iam comparatam effugit, in libertatem assertus.

II. Wolffgangi Hatti, cuius Frisingensis filia tam graui lapsu in terram ex alto deciderat, vti de vitâ ab omnibus esset conclamatum. Vsque in decimum tertium inde diem sermonis impos iacuit. Commendata sub hæc Oetinganæ Virgini valetudinem cum loquendi facultate recuperavit.

III. Eiusdem patrocinio Nicolaus Reitermair à latronibus in nemore ab tergo coortis prostratus, iamq; vltima passurus vitam seruauit.

Ab hoc anno ad sæculi huius septuagesimum vsque pauca quædam, & adhuc commemoratis persimilia in fastis Oetinganis inueniuntur: siue id notariorum negligentia factum est; siue, gliscente per inferiorem, Boicam nouâ Lutheri superstitione,

Oetingæ adeundæ studium refrixit,
fontesq; diuinorum beneficiorum
clausi sunt; donec Alberti, religio-
sissimi Principis, constanti virtute,
repurgatâ prouinciâ, antiquus De-
paræ cultus est instauratus.

CAPVT V.

MIRACVLA

A B

A. C. MDLXX

A D

M D LXXX.

I.

A. C.
MDLXX.

ERat in familiâ Marci Fuggeri,
omni fortunæ indulgentiâ, ita
virtutis, ac præcipuè religionis
veræ studio clarissimi dynastæ, puella
nobilis, Anna Bernhusia. Quæ cum
iuuenili sermonis licentiâ consuetæ
suam dæmoni salutem deuouere, ad
fidem dictis asserendam, nullo veri
falsique discrimine; septeni tandem
apertum frequenti inuitatione ho-